

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Groesbeek, 16 april 2008

Betreft: beroepschrift inzake besluit GS Gelderland 2007-015846 d.d. 6 maart 2008

Geachte Raad van State,

Hierbij tekent de Werkgroep Milieubeheer Groesbeek beroep aan tegen het Besluit herziening vaststelling ernst en spoedeisendheid bij deelonderzoek van Gedeputeerde Staten van Gelderland, m.b.t. bodemverontreiniging gelegen aan de locatie Parachutistenstraat/Bredeweg te Groesbeek.

Gronden voor het beroep

Voorgeschiedenis

Het onderhavige besluit is een herziening van het Besluit vaststelling ernst en spoedeisendheid bij volledig onderzoek van Gedeputeerde Staten van Gelderland d.d. 2 augustus 2006. In dat eerdere besluit is vastgesteld dat het gaat om een ernstig en spoedeisend geval van bodemverontreiniging. Tevens wordt daarin bepaald dat er uiterlijk een half jaar na de besluitsdatum een saneringsplan moet zijn ingediend en dat de start van de sanering uiterlijk een jaar na de besluitsdatum moet aanvangen. Voor zover wij hebben kunnen beoordelen, is er door het bevoegd gezag weinig tot geen initiatief genomen om de verplichtingen (uitvoering en handhaving) uit het besluit na te leven. Dit terwijl bij de provincie al vanaf 1994 bekend is dat er op deze locatie bouwplannen zijn.

Uit navraag bij de provincie is ons gebleken dat er geen saneringsplan is ingediend. Sterker nog, er is zelfs geen begin gemaakt met een saneringsplan. Ook is onderzoek naar het vermoedelijke bronperceel tot nu toe achterwege gebleven. Een jaar na dato had er zelfs nog geen overleg plaatsgevonden met de eigenaar van het vermoedelijke bronperceel. Deze eigenaar is op 30 mei 2006, dus vóór de vaststelling van het besluit van 2 augustus 2006, aangeschreven door de provincie om binnen twee maanden (dus vóór 6 augustus 2006) een verkennend en nader bodemonderzoek te laten verrichten op zijn perceel. Dit onderzoek is tot op heden niet verricht. Van belang is verder dat er destijds geen zienswijzen zijn ingediend en ook geen beroep is ingesteld tegen het besluit van 2 augustus 2006.

Ook zouden volgens dit besluit kruipruimten onder woningen aanvullend moeten worden geventileerd. Ook dit is achterwege gebleven.

De gemeente Groesbeek heeft op 4 april 2007 een ontwerp-vrijstellingsbesluit voor de bouw van 37 woningen op de locatie Parachutistenstraat-west (waarbinnen de pluim is gelegen) ter inzage gelegd. In het ontwerp-vrijstellingsbesluit en in de ruimtelijke onderbouwing wordt geen rekening gehouden met het wettelijk verbod op het bouwen op verontreinigde grond (met status ernst en spoedeisend). Wel wordt in de ruimtelijke onderbouwing aangegeven dat er bij realisering van de nieuw te bouwen woningen rekening zal worden gehouden met "tijdelijke beveiligingsmaatregelen zoals het aanbrengen van aanvullende ventilatiemaatregelen met de buitenlucht van de aanwezige kruipruimte". De WMG heeft in haar zienswijze gewezen op het wettelijk verbod op bouwen op verontreinigde grond. In reactie daarop heeft de gemeente besloten nog geen besluit te nemen over de aanvraag tot vrijstelling en bouwvergunning voor de woningen die voorzien zijn op de verontreinigde grond. [Daarna is door de voorzieningenrechter op verzoek van een derde een bouwvergunning geschorst waarna de gemeente besloten heeft de hele vrijstellingsprocedure opnieuw te volgen, dit keer cf. artikel 19 lid 1 WRO in plaats van artikel 19 lid 2 WRO.]

Ruim een jaar na het besluit bodemverontreiniging d.d. 2 augustus 2006 heeft op 25 september 2007 een overleg plaatsgevonden tussen provincie, gemeente Groesbeek, projectontwikkelaar van de bouwlocatie Parachutistenstraat-west (waarin een deel van de pluim ligt) en de eigenaar van het vermoedelijke bronperceel. Van het overleg is geen verslag beschikbaar, zo heeft de provincie ons op verzoek meegedeeld. Wel is ons ter ore gekomen dat de eigenaar van het vermoedelijke bronperceel geen enkele vrijwillige medewerking wenst te verlenen aan vervolgstappen die nodig zijn om het probleem op te lossen.

Herziening van het besluit

In het besluit van 2 augustus 2006 staat: "Dit besluit kan worden herzien zodra het gehele geval in beeld is gebracht." Andere herzieningsgronden worden niet genoemd. Wij stellen vast dat de provincie nu overgaat tot herziening van het besluit, terwijl het gehele geval (nog) niet in beeld is gebracht. Dit lijkt ons een onjuiste gang van zaken.

Ook vragen wij ons af of het juist is om een besluit dat op basis van volledig onderzoek is genomen te herzien en te vervangen door een besluit op basis van deelonderzoek.

De reden voor herbeschikking is volgens de provincie een melding met nieuwe gegevens (binnenluchtmetingen) die een herziening van het eerdere besluit noodzakelijk maken. Het belangrijkste verschil met het eerdere besluit is het laten vervallen van de spoedeisendheid van de sanering. Als belangrijkste reden daarvoor wordt in het besluit d.d. 6 maart 2008 aangevoerd dat de spoedeisendheid van de sanering niet kan worden vastgesteld, omdat alleen de pluim van de verontreiniging is onderzocht en de bron(locatie) nog niet is vastgesteld. Maar ook in het besluit van 2 augustus 2006 werd al geconstateerd dat de vastgestelde verontreiniging onderdeel uitmaakt van een groter geval en vermoedelijk de pluim van de verontreiniging is. Toch werd toen tegelijkertijd de spoedeisendheid van de sanering vastgesteld.

Aanvankelijk maakte de provincie n.a.v. de melding van Enviroplan (binnenluchtmetingen) d.d. 17 september 2007 gebruik van een verkorte procedure om tot herziening van het besluit van 2 augustus 2006 te komen. Dit gebeurde op verzoek van Enviroplan die handelt in opdracht van de projectontwikkelaar. In deze verkorte procedure is slechts een beperkt aantal belanghebbenden rechtstreeks geïnformeerd. Ook is er geen ontwerpbesluit ter inzage gelegd. De WMG, die de openbare bekendmaking uit een lokaal nieuwsblad heeft vernomen, heeft hiertegen bezwaar gemaakt. Ook hebben enkele omwonenden gereageerd. Aangezien niet kan worden uitgesloten

dat bij uitblijven van sanering andere grondeigenaren in hun belang worden getroffen, verdient de openbare voorbereidingsprocedure alleen al om die reden de voorkeur. De provincie heeft daarna besloten de reguliere procedure te volgen waarbij een ontwerpbesluit ter inzage wordt gelegd. De WMG heeft vervolgens haar zienswijze op dit ontwerpbesluit ingediend.

Volgens het besluit d.d. 2 augustus 2006 gaat het om een historische bodemverontreiniging, ontstaan vóór 1987. [In het besluit van 6 maart 2008 is het woord 'historische' geschrapt.] Op het vermoedelijke bronperceel (locatie Bredeweg 47) is vanaf omstreeks 1963 tot omstreeks 1981 een tankstation in bedrijf geweest. Bij historische bodemverontreinigingen blijkt het doorgaans een moeilijke zaak om de eigenaar van het bronperceel aansprakelijk te stellen voor de saneringskosten. Evt. saneringskosten zouden dan waarschijnlijk voor rekening van de provincie komen.

Herberekening

De herziening van het besluit van 2 augustus 2006 is ingegeven door de melding van resultaten van binnenluchtmetingen die door Enviroplan in een drietal woningen zijn verricht. De binnenluchtmetingen hebben betrekking op de humane risico's van de bodemverontreiniging. Toch heeft men, zoals de provincie aangeeft, bij de herziening van het besluit ook de verspreidingsrisico's opnieuw doorgerekend, op basis van het nu geldende rekenmodel en bijbehorende normen. Op grond daarvan trekt de provincie nu de conclusie dat er geen sprake is van acute humane en verspreidingsrisico's en wordt de spoedeisendheid (en dus de saneringsplicht) ingetrokken.

Wanneer er geen binnenluchtmetingen waren verricht, was herberekening van de verspreidingsrisico's achterwege gebleven en zou nog steeds het besluit van 2 augustus 2006 gelden. Wij vragen ons af of de provincie juist heeft gehandeld door alles opnieuw door te rekenen.

Locatie van de verontreiniging

Volgens de tekst van het besluit d.d. 6 maart 2008 is de verontreiniging aangetroffen op de volgende percelen: kadastraal Gemeente Groesbeek sectie Q, nummers 249 t/m 254, 268, 529, 1081 t/m 1084. Bij het besluit zit een kaart waarop de plaats van de verontreiniging is weergegeven. De kadastrale nummers van de percelen waarbinnen de pluim van de verontreiniging is getekend, corresponderen niet met de bovengenoemde nummers. Onduidelijk is waar perceelnummers Q 252, 253 en 268 zich ten opzichte van de pluim bevinden. Ook de status van perceelnummers Q 272, 273, 283, 284, 285 (op de kaart binnen de pluim, niet genoemd in het besluit) is onduidelijk.

Verontreinigingssituatie

Behalve verontreiniging van het grondwater is verontreiniging in grondmonsters aangetroffen. Volgens het besluit zou in één meting een overschrijding van de interventiewaarde van het benzeengehalte zijn aangetroffen. Deze overschrijding zou te wijten zijn aan de gehalten in het poriënwater. Er vindt daarom geen registratie bij het Kadaster plaats.

Dit is volgens ons niet juist. Volgens de onderzoeksrapporten is in minstens twee gevallen verontreiniging van de vaste bodem boven de interventiewaarde van benzeen aangetroffen, namelijk:

- in grondmonster 74.3 (zie pag. 14 van rapport Enviroplan, Aanvullend nader bodemonderzoek d.d. 5 december 2005)
- in grondmonster 65.4 (zie pag. 16 van rapport Enviroplan, Nader bodemonderzoek d.d. 4 mei 2005).

Er is bovendien slechts zeer beperkt onderzoek verricht naar verontreiniging van de vaste bodem (in totaal 4 grondmonsters onderzocht in de genoemde onderzoeken van Enviroplan). Bovenstaande resultaten hadden aanleiding kunnen zijn om ook een interventiewaardecontour voor de vaste bodem te bepalen. Dit is achterwege gebleven.

Volgens de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen moet alle vaste bodemverontreiniging boven de interventiewaarde worden geregistreerd in het Kadaster. In het onderhavige besluit wordt

ten onrechte geen melding gemaakt van registratie van de aangetroffen bodemverontreiniging in het Kadaster.

Wat betreft de beschikbaar gestelde rapporten van het tot nu toe uitgevoerde onderzoek merkt de WMG op dat er in het Nader bodemonderzoek d.d. 4 mei 2005 van Enviroplan gerefereerd wordt aan onderzoek dat in 1994 door het bedrijf GP Milieuadviezen zou zijn uitgevoerd. Deze verwijzing heeft betrekking op het verspreidingsrisico van de bodemverontreiniging. Enviroplan stelt dat de omvang van de verontreiniging sinds 1994 niet aantoonbaar is toegenomen. Men durft zelfs de stelling aan dat de feitelijke verspreiding waarschijnlijk nihil is of in ieder geval aanzienlijk lager dan de in het model berekende verspreiding. De enige argumentatie die hierbij wordt gehanteerd is een verwijzing naar de meetresultaten van een zekere peilbuis nr. 11 die in 1994 door het bedrijf GP Milieu-adviezen zouden zijn vastgesteld. Dit onderzoek is nooit gepubliceerd en valt meer dan 10 jaar na dato niet meer te verifiëren. Onduidelijk is of dit onderzoek uit 1994 van GP Milieuadviezen nu wel of niet deel uitmaakt van het dossier. Op de website Bodemloket.nl wordt het wel genoemd in de lijst van onderzoeksrapporten, met datum 3 juni 1994. De WMG heeft het inmiddels opgevraagd bij de provincie (en nog niet ontvangen).

Binnenluchtmetingen

In het rapport over het uitgevoerde binnenluchtonderzoek d.d. 13 september 2007 wordt door Enviroplan beweerd dat "wanneer geen humane risico's aanwezig zijn in de drie bestaande woningen, kan worden gesteld dat deze zeker niet aanwezig zullen zijn in de te realiseren woningen". De argumentatie daarbij is dat deze woningen zich dicht bij de bron van de verontreiniging bevinden en de concentraties in het grondwater hoger zijn dan in het plangebied zelf. In het besluit van 6 maart 2008 neemt de provincie deze redenering over en stelt dat de binnenluchtmetingen te beschouwen zijn als een 'worst-case' meting voor wat betreft de risico's in de hele pluim. Op de beweringen en de argumentatie is echter veel af te dingen.

Hoewel op basis van de stroomrichting van het grondwater en de gevonden gehalten aan vluchtige koolwaterstoffen er voldoende aanwijzingen zijn dat de vermoedelijke bron zich ten westen van de pluim bevindt, laten de meetresultaten een heterogeen beeld zien. Het is per definitie niet zo dat hoe dicht men bij de vermoedelijke bron heeft gemeten, hoe hoger de gevonden gehalten zijn. Peilbuis nr. 77 is het dichtst bij de vermoedelijke bron gelegen en toont de hoogste concentratie aan vluchtige koolwaterstoffen. De eerst volgende buis in oostelijke richting is peilbuis nr. 73 (zie Aanvullend nader bodemonderzoek d.d. 5 december 2005), deze is het dichtst bij de woning Parachutistenstraat nr. 3 gelegen. De daarin gemeten verontreiniging (gehalte som aromaten BTEX) is aanzienlijk lager dan die welke in minstens 4 peilbuizen nog verder naar het oosten toe is aangetroffen (nrs. 1A, 64, 65, 67). Verder van de vermoedelijke bron vandaan, oostwaarts (d.w.z. wat grondwaterstroming betreft voorbij) de woningen Parachutistenstraat 3, 5 en 7 en op de bouwlocatie Parachutistenstraat-west zijn dus hogere concentraties aangetroffen dan dicht bij de bron.

De provincie bevestigt in haar toelichting bij het besluit dat de verontreiniging heterogeen aanwezig is en dat die heterogeniteit in de interpretatie van de gehalten moet worden betrokken. Desondanks blijft men van mening dat de binnenluchtmetingen beschouwd moeten worden als een 'worst-case' meting voor wat betreft de risico's in de hele pluim. De WMG is van mening dat, gezien de meetresultaten van de peilbuizen, de gevarieerde bodemsamenstelling en de wisselende grondwaterstand, men niet met voldoende zekerheid kan stellen dat het hier om een 'worst-case' meting gaat.

Het binnenluchtonderzoek betreft een drietal woningen waar eenmalig in augustus 2007 één meting per onderzochte ruimte is verricht. Voor de opzet van het onderzoek is "uitgegaan" van de GGD-richtlijn Gezondheidsrisico's Bodemverontreiniging. Onduidelijk is in hoeverre de richtlijn is

gevolgd en of er op details is afgeweken van deze richtlijn. Opvallend is dat alle meetresultaten zonder uitzondering lagere of veel lagere waarden te zien geven dan de referentiewaarden (= gemiddelde concentraties in woonkamers, kruipruimten en buitenlucht). Ook valt op dat de buitenluchtmeting een veel hogere waarde te zien geeft dan die in de kruipruimten. Een verklaring hiervoor ontbreekt.

Van de op binnenlucht onderzochte woningen ligt één woning (huisnr. 7) - behoudens een uiterste hoekpunt - niet binnen de interventiewaardecontour. Een tweede woning (huisnr. 5) ligt gedeeltelijk - voor meer dan de helft (volgens de kaart bij het ontwerpbesluit) - binnen deze contour. Elke argumentatie waarom de meetresultaten in deze woningen extrapoleerbaar zouden zijn naar de nieuw te bouwen woningen binnen de interventiewaardecontour ontbreekt. De binnenluchtmetingen in de woningen huisnrs. 5 en 7 moeten daarom buiten beschouwing blijven bij de inschatting van mogelijke risico's op de bouwlocatie. Ze leveren geen betrouwbare informatie op over de vraag of er uitdampingsrisico's binnen de interventiewaardecontour ter hoogte van de bouwlocatie zijn. Uit het onderzoek van Enviroplan d.d. 5 december 2005 (grondboring nr. 78) blijkt verder dat zich op nog geen 15 meter noordwestelijk van de onderzochte woningen een compacte grindlaag in de bodem bevindt, onder een maar liefst 130 cm dikke leemlaag. Onbekend is of deze leemlaag ook onder de onderzochte woningen zit, maar mogelijk is de bodemsamenstelling van invloed op de mate van uitdamping. Ook dat maakt extrapolatie van onderzoekresultaten minder betrouwbaar. Uit de profielen van de grondboringen blijkt dat er lokaal grote verschillen zijn in bodemopbouw, waarbij bijvoorbeeld de ligging en dikte van de leemlaag varieert. Het is niet onlogisch dat de dikte van de leemlaag invloed heeft op de mate van uitdamping. Bij het ontbreken van een leemlaag, zoals ook in een groot deel van de grondboringen is geconstateerd, zou de uitdamping veel groter kunnen zijn.

Bekend is dat de bodemsamenstelling op deze locatie zeer varieert. Dat geldt niet alleen voor de bodemsamenstelling (zand- en leemlagen), maar ook voor het grondwaterpeil dat lokaal varieert en gedurende het jaar fluctueert. Zo lag het grondwaterpeil in het Nader bodemonderzoek d.d. 4 mei 2005 gemiddeld 2 tot 2,8 m onder maaiveld. In het Aanvullend nader bodemonderzoek d.d. 5 december 2005 dat grofweg in hetzelfde gebied is uitgevoerd, wordt melding gemaakt van een grondwaterstand tussen 3,2 en 3,5 m onder maaiveld. Ook de pH blijkt zeer te verschillen, van 4,3 tot 6,4 (rapport d.d. 5 december 2005). Het is een gebied waar lokaal kweldruk optreedt. Daardoor kunnen individuele meetresultaten worden beïnvloed, omdat omhoog komend schoon grondwater voor verdunning van de verontreiniging zorgt. Ook kan de stroomrichting lokaal door kwel worden beïnvloed.

Voorgenomen gebruik

Het besluit van 6 maart 2008, dat wil zeggen de herziening van het besluit van 2 augustus 2006, houdt onvoldoende rekening met het voorgenomen gebruik van de locatie waar de bodemverontreiniging is aangetroffen (artikel 37, lid 1 van de Wet Bodembescherming).

De bouwlocatie Parachutistenstraat-west is in een vergevorderd ontwikkelingsstadium. De provincie is voorstander van deze woningbouwlocatie. Vanaf 1994 heeft de provincie telkens ingestemd met vervolgstappen op het gebied van ruimtelijke ordening om bebouwing op deze locatie mogelijk te maken. De reden dat in 1994 het eerste bodemonderzoek heeft plaatsgevonden was juist het voornemen tot woningbouw. Op 18 februari 2008 heeft de gemeente Groesbeek een verklaring van geen bezwaar cf. artikel 19 lid 1 WRO aangevraagd bij Gedeputeerde Staten voor de bouw van in totaal 37 woningen op deze locatie. Deze verklaring van geen bezwaar is op 3 april 2008 afgegeven. Ook heeft GS van Gelderland op 4 maart 2008 een herziening van de EHS-begrenzing vastgesteld, waarbij de betreffende bouwlocatie niet meer als EHS-verwevingsgebied wordt aangemerkt. Het besluit bodemverontreiniging van 2 augustus 2006 vormde een wettelijk obstakel om

een deel van de woningbouw te kunnen realiseren, want onder dat besluit was het verboden om op de verontreinigde grond (met status ernstig en spoedeisend) te bouwen. Met het herziene besluit bodemverontreiniging van 6 maart 2008 komt de weg vrij voor bebouwing.

In het besluit van 6 maart 2008 stelt de provincie dat extrapolatie van de resultaten van de binnenluchtmetingen in de bestaande woningen naar de nieuw te bouwen woningen geen rol speelt in het besluit, omdat de wet uitgaat van de huidige situatie. Tegelijkertijd geeft men toe dat, zoals gesteld door de WMG in haar zienswijze op het ontwerpbesluit, de binnenluchtmetingen geen garantie geven voor de kwaliteit van de binnenlucht in de nog te bouwen huizen. De vraag is dan hoe de provincie denkt de binnenluchtkwaliteit in de nog te bouwen huizen te garanderen. Met het besluit van 6 maart 2008 vervalt het spoedeisend karakter van de bodemverontreiniging en is dus het verbod op bouwen op verontreinigde grond hier niet meer van toepassing. Tegelijkertijd dreigt sanering op de lange baan te worden geschoven, want de provincie legt zichzelf geen enkele tijdstermijn op om het bronperceel op te sporen en verdere maatregelen te nemen. In het eerdere besluit stond wel een duidelijke tijdstermijn voor sanering en zelfs daarmee is niets gedaan. Gezien de weigerachtige houding van de eigenaar van het vermoedelijke bronperceel bestaat de indruk dat de provincie de zaak op zijn beloop wil laten. Sanering zal dan in het geheel niet meer plaatsvinden.

De stelling van de provincie dat in de nieuw te bouwen panden de uitdampingsrisico's geringer zullen zijn dan in de nu gemeten panden is naar onze mening onvoldoende onderbouwd. Het enige argument dat men aanvoert heeft betrekking op de resultaten van de peilbuizen (zie hierboven, onder Binnenluchtmetingen). De bestaande woningen zijn naar onze mening niet goed te vergelijken met de nieuwbouw. De bestaande woningen stonden er al, toen de bodemverontreiniging in de loop van de tijd werd veroorzaakt. De nieuwbouw brengt 'gerommel' in de verontreinigde bodem met zich mee, zoals graafwerkzaamheden en aanleg van funderingen en riolering. Regenwater gaat oppervlakkig worden afgevoerd naar wadi's. Inzijging van regenwater in de bodem, die nu op het agrarische perceel maximaal plaatsvindt, zal minimaal worden en ook dit kan een effect hebben op de verontreiniging in het grondwater (minder verdunning). De uitdampingsrisico's in de nieuwbouw zouden om deze redenen hoger kunnen zijn dan in de bestaande woningen.

Maatregelen

Artikel 37, lid 4 van de Wet Bodembescherming geeft aan dat het bevoegd gezag, indien er geen sprake is van risico's die een spoedige sanering noodzakelijk maken, maatregelen kan vaststellen die in het belang van de bescherming van de bodem moeten worden genomen waarbij tevens kan worden vastgesteld op welke wijze en tijdstippen verslag moet worden gedaan van de uitvoering van die maatregelen.

In het herziene besluit ontbreken dergelijke maatregelen. Er vindt geen enkele monitoring plaats. Zoals genoemd gaat de bodem, nu nog redelijk onverstoorde agrarische grond, door het bouwplan Parachutistenstraat-west "op de schop". De effecten daarvan worden naar onze mening onderschat. Wij vinden het onverantwoord om bij opschorting of afzien van de sanering geen maatregelen m.b.t. monitoring en ventilatie van kruipruimten (zie onze opmerkingen bij Binnenluchtmetingen) e.d. op te leggen, gezien met name de humane risico's van deze bodemverontreiniging. Ook worden er geen maatregelen genomen om een mogelijke verspreiding te signaleren.

Gebruiksbeperkingen

In het besluit van 2 augustus 2006 is een gebruiksbeperking t.a.v. onttrekking van grondwater vastgesteld: "Op of nabij de bodemverontreiniging mag geen grondwater worden onttrokken zonder schriftelijke instemming van het bevoegd gezag op grond van de Wet bodembescherming."

In het herziene besluit van 6 maart 2008 is in plaats van een gebruiksbeperking een meldingsverplichting van kracht: "Voor onttrekking van grondwater is instemming van het bevoegd gezag nodig indien daardoor verontreiniging wordt verminderd of verplaatst."

Het komt ons voor dat de eerste bepaling duidelijker en praktischer is voor de grondgebruikers op en in de omgeving van de bodemverontreiniging dan de tweede.

De meldingsverplichting is niet beperkt tot de locatie van de pluim, maar geldt in principe ook daarbuiten. Onttrekking van grondwater in de omgeving van de pluim zou namelijk een aanzuigende werking kunnen hebben en tot verspreiding en verplaatsing van de verontreiniging kunnen leiden. Gezien het feit dat in Groesbeek veel inwoners een put in hun tuin laten slaan voor onttrekking van grondwater ten behoeve van eigen gebruik achten wij deze meldingsverplichting te vrijblijvend. Moet de burger zelf vaststellen of hij door onttrekking van grondwater de verontreiniging gaat verminderen of verplaatsen? Dit betekent dat de risico's van het niet saneren van de bodemverontreiniging te groot zijn. Wij vragen ons af of de provincie voldoende op de hoogte is van de al aanwezige putten in de nabije omgeving. Onbekend is of en hoeveel woningeigenaren in het reeds gerealiseerde noordelijk deel van de bouwlocatie Parachutistenstraat inmiddels een put hebben laten slaan of voornemens zijn dit te doen, terwijl ze niet op de hoogte zijn van het bestaan van de meldingsverplichting.

Onbekend is ook of de provincie als bevoegd gezag zich ter plekke hiervan op de hoogte heeft gesteld en dit ook in de toekomst blijft doen. Handhaving is naar onze mening het zwakke punt van deze bepaling.

Mogelijk speelt de in de bodem aanwezige leemlaag een rol bij de mate van risico van uitdamping. Met het slaan van putten, en mogelijk ook al bij de woningbouwactiviteiten, wordt deze leemlaag lekgeprikt. En dit in een gebied met veel kweldruk en een wisselende grondwaterstand.

De WMG is geen tegenstander van de geplande woningbouw op deze locatie, maar wij vinden het wel onverantwoord om de toekomstige bewoners van het bouwplan Parachutistenstraat-west met deze bodemverontreiniging op te zadelen. Want dat is wat er gebeurt als er niet wordt gesaneerd. De WMG vindt: eerst saneren, dan bouwen en wonen. Er is onvoldoende aangetoond dat de verontreiniging geen kwaad kan op de nieuwbouwlocatie. Ook is het van belang rekening te houden met de nabijheid van De Bruuk (aangemeld als Natura 2000 gebied). Dit natte natuurgebied is sterk afhankelijk van schoon grondwater. De diepe A-watgang de Leijgraaf die langs de bouwlocatie in oostelijke richting naar De Bruuk stroomt, vormt daarbij een extra risico. Bekend is dat deze watgang niet alleen oppervlaktewater afvoert, maar ook grondwater afvangt.

Conclusie

De WMG is van mening dat het besluit van 2 augustus 2006 op onjuiste gronden is herzien en verzoeken u het besluit van 6 maart 2008 te vernietigen.

Hoogachtend,
Werkgroep Milieubeheer Groesbeek

mw. J. van der Vegt
voorzitter